

ΔΡΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ Μ. ΜΠΟΥΣΙΑ

4/8

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΕΝΔΟΞΩΝ ΑΘΛΟΦΟΡΩΝ
ΕΠΤΑ ΠΑΙΔΩΝ ΤΩΝ ΕΝ ΕΦΕΣΩ

ΑΘΗΝΑΙ 2000

ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΕΝΔΟΞΩΝ ΑΘΛΟΦΟΡΩΝ
ΕΠΤΑ ΠΑΙΔΩΝ ΤΩΝ ΕΝ ΕΦΕΣΩ

Ἡ μνήμη αὐτῶν τελεῖται τῇ Δ' Αὐγούστου
καὶ τῇ ΚΒ' Ὀκτωβρίου.

Ποίημα Δρος Χαραλάμπους Μ. Μπούσια

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡῶ ΕΣΠΕΡΙΝῶ

Μετὰ τὸν Προοιμακὸν εἰς τὸ "Κύριε ἐκέκραξα" ἰσθῶμεν στίχους
δ' καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῆς ἐπταρίθμου Ἐφέσου
Παίδων συνάξεως
τὴν μνήμην ἐκτελοῦντες
οἱ σαφῶς προσδοκῶντες
τὴν ἔγερσιν ἐκ τάφου πάντων νεκρῶν
εὐλαβῶς ἀνακράζομεν
Χαίρετε, μάρτυρες πίστεως εὐσταλεῖς,
προτυπώσεις ἀναστάσεως,

Ἀφθάροτου δόξης ἐν πόλῳ
σεπτοὶ συνέστιοι,
ἐπὶ Ἐφέσου Παῖδες,
ἀπελαύνετε πίστιν
νεκρὰν ὑμῶν πρεσβείαις πρὸς τὸν Θεὸν
καὶ τὴν πίστιν κρατύνετε
τῶν ἐλπίζόντων ἀνάστασιν χοϊκῶν
καὶ ζωὴν τὴν αἰωνίζουσαν.

Ἐπτά Ἐφέσιοι Παῖδες,
οἱ τελευτήσαντες
ὁμοῦ ἐντὸς σπηλαίου,
τοῦ Κυρίου προστάξει
ἠγέρθητε ἀφράστως καὶ ὡσπερ χθές
καθυπνώσαντες, ἅγιοι,
συνδιελέγεσθε πάντες ὡς ἀληθῶς
καὶ τὴν πίστιν προησπίζατε.

Δεινῆς αἰρέσεως ῥίζαν
τοὺς ἀποτέμνοντας
ἀνάστασιν μὴ εἶναι
τῆς ἀσόφως φασκούμενης
καὶ πίστεως κομώντας θείους καρπούς
ἐπαινέσωμεν κράζοντες
Ἐπτά Ἐφέσιοι Παῖδες, τὴν τῶν νεκρῶν
προδηλοῦτε πᾶσιν ἔγερσιν.

Δόξα. Ἦχος β΄.

Χαίρετε ἐν Κυρίῳ, στεφανηφόροι μάρτυρες,
Ἐφέσιοι ἐπτάρηθμοι Παῖδες,
οἱ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου ὁμολογήσαντες
ἐνώπιον Δεκίου
ὕμεις γὰρ ἠξιώθητε
μακροχρόνιον ἀνύσαντες ὕπνον
ἐγερθῆναι αὐθις
τὴν κοινὴν τῶν βροτῶν προτυποῦντες ἀνάστασιν
μὴ παύσησθε οὖν Χριστῷ πρεσβεύοντες
συναριθμῆσαι καὶ ἡμᾶς τῇ τῶν σφζομένων μερίδι
ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς δικαίας Αὐτοῦ
καὶ ἀδεκάστου Κρίσεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου....
Ἀπόστιχα. Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Στῦλοι θεοειδεῖς,
ἰσάριθμοι σοφίας,
ἑπτὰ Ἐφέσου Παῖδες,

ὡς λίθους τοῦ Δεκίου
ἐθραύσατε τὸ φρύαγμα.

Στίχος. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ.

Μάρτυρες ἀγλαοὶ
ἐπτάρημοι Ἐφέσου,
ἐξ ὕπνου ἐγερθέντες
μακροχρονίου πᾶσιν
ἀγγέλετε ἀνάστασιν.

Στίχος. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ Αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Ὅντως ὑπερφυῶς
ἠγέρθητε ἐξ ὕπνου,
ἵνα σαρκὸς μερόπων
καὶ τῆς ψυχῆς τοὺς πάντας
διδάξητε ἀνάστασιν.

Δόξα. Τριαδικόν.

Πάτερ πανσθενουργέ
σὺν Λόγῳ Σου συνθρόνῳ
βροτῶν λαβόντι σάρκα
καὶ Πνεύματί Σου θείῳ,
Τριάς ἅγια, δόξα Σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μήτηρ τοῦ ἐκ νεκρῶν
σαρκὶ ἐξαναστάντος
Θεοῦ Υἱοῦ, σοὺς δούλους

ἀνάστησον πεσόντας
εἰς λάκκον ἀπογνώσεως.

Νῦν ἀπολύεις...τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τοῦ Μεγάλου
Ἐσπερινοῦ καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν τὸ " Μακάριος ἀνὴρ" εἰς δὲ τὸ "Κύριε ἐκέκραξα" ἱστῶμεν στίχους στ' καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Δεῦτε, ἀνυμνήσωμεν,
πιστοί, λυχνίαν ἐπτάφωτον
τὴν φωτίσασαν πέρατα
τοῦ κόσμου πυρσεύμασι
τῆς αὐτῶν ἀνδρείας
πόθῳ ἐκβοῶντες
Ἐφέσου Παῖδες ἐκλεκτοί,
οἱ τοῦ Δεκίου μανίαν θλάσαντες
καὶ πίστιν κραταιώσαντες
Χριστοῦ τὴν θεῖαν καὶ ἄμωμον,
σκοτομήνην σκεδάσατε
τὴν ἡμῶν, ἀθλοφόρητοι.

Λίθοι οἱ πολύτιμοι
τῆς εὐσεβείας τιμάσθωσαν,
γενναιότητος σάπφειροι
καὶ ῥώμης ἀδάμαντες,
Παῖδες τῆς Ἐφέσου
οἱ ἐπτά, ὡς πᾶσιν
διακηρύττοντες τρανῶς
τὴν ἐκ τοῦ τάφου νεκρῶν ἀνάστασιν

καὶ τῷ Χριστῷ πρεσβεύοντες
ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἐν ἄσμασι
τὴν αὐτῶν πανακήρατον
ἐκτελούντων πανήγυριν.

Ὡσπερ οἱ ἰσάριθμοι

αὐτῶν τυράννους κατήσχυναν
Μακκαβαῖοι οἱ ἄλκιμοι
Χριστὸν ὠμολόγησαν
πρὸ ἀνομοτάτου
καὶ στυγνοῦ Δεκίου
ἐν τῇ Ἐφέσῳ οἱ ἑπτὰ
γενναῖοι Παῖδες καὶ ὑπὲρ ἔννοϊαν
ἐν ἄντρῳ ἐκομήθησαν
θῦσαι εἰδώλοις οἱ πάντιμοι
ἀποφεύγοντες χάριτι
τοῦ τὰ πάντα δεσπόζοντος

Παῖδες οἱ ἑπτάρηθμοι
Θεοῦ προστάξει ἀνέστησαν
οἱ ἐν ἄντρῳ ὑπνώσαντες
μακροὺς χρόνους, θαύματος
ὡ τοῦ παραδόξου,
καὶ τῶν ἐνδυμάτων
παραβλαβέντων οὐδαμῶς
αὐτῶν ὠμίλουν ἀλλήλοις λέγοντες
ἀνδρείως στῶμεν, ἅπαντες
ὡ ἀδελφοί, καὶ εὐγένειαν
μὴ προδῶμεν τῆς πίστεως
τοῦ Χριστοῦ Παντοκράτορος.

Ἀπελθὼν Ἰάμβλιχος
ὄνησαι ἄρτον εἰς Ἐφεσον
ἐν τῇ πόλει ἐθαύμαζεν
ὄρων τὸ πανάγιον
τοῦ Σταυροῦ σημεῖον
καὶ ἐνηλλαγμένους
κατοίκους πόλεως αὐτῆς,

ἐδόκει βλέπειν, ὁ θεῖος, δραμα
καὶ δοῦς πωλοῦσι νόμισμα,
ὅπερ κατεῖχεν, ἐξίστατο
βλέπων τούτους ἐλέγχοντας
ἀργυρίου τὸ γνήσιον.

Χαίρετε, ἑπτάρηθμοι
Ἐφέσου Παῖδες πανάγιοι,
τῶν ἀνθρώπων εἰς πίστωσιν

κοινῆς ἀναστάσεως
οἱ ἐξεγεροθέντες
ἐκ μακροχρονίου
ὑπνου καὶ Ἄνακτα σεπτὸν
σὺν Ἐπισκόπῳ χαρᾶς ἐμπλήσαντες
τοὺς προσδοκῶντας σώματος
καὶ τῆς ψυχῆς ἐξανάστασιν,
ἀθληταί, οἱ μετέχοντες
νῦν ἀφθίτου λαμπρότητος.

Δόξα. Ἦχος πλ. β΄.

Θωρακισθέντες τὴν τοῦ Χριστοῦ πανοπλίαν
τὸν εἰδωλόφρονα Δέκιον κατετροπώσατε
καὶ νίκης βραβεῖα ἤρατε,
Παῖδες Ἐφέσου ἐπτάρηθμοι
ὑμᾶς γὰρ Κύριος δοξάσας
ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν εἰκόνας ἀνέδειξε
θαυμαστῶς ἀναστήσας ἐξ ὑπνου μακροχρονίου
διὸ νῦν τῇ πανσθενουργῷ Τριάδι παραγενόμενοι
μὴ ἐλλίπητε αἰεὶ ὑπὲρ πάντων δεόμενοι
τῶν τιμώντων πόθῳ
ὑμῶν μνήμην τὴν πάμφωτον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε,...

**Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ
Ἀναγνώσματα.**

**Προφητείας Ἰεζεκιήλ τὸ Ἀνάγνωσμα.
(Κεφ. λζ΄ 1 - 14)**

Ἐγένετο ἐπ' ἐμὲ Χεὶρ Κυρίου καὶ ἐξήγαγέ με ἐν Πνεύματι Κύριος
καὶ ἔθηκέ με ἐν μέσῳ πεδίου καὶ τοῦτο ἦν μεστὸν ὀστέων
ἀνθρωπίνων καὶ περιήγαγέ με ἐπ' αὐτὸ κυκλόθεν κύκλῳ καὶ ἰδοὺ
πολλὰ σφόδρα ἐπὶ προσώπου τοῦ πεδίου, ξηρὰ σφόδρα. Καὶ εἶπε
πρὸς με Ὑιὲ ἀνθρώπου, εἰ ζήσεται τὰ ὀστέα ταῦτα; Καὶ εἶπα Κύριε,
Κύριε, σὺ ἐπίστασαι ταῦτα. Καὶ εἶπε πρὸς με Προφήτευσον ἐπὶ τὰ

ὅστᾱ ταῦτα καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς τὰ ὅστᾱ τὰ ξηρά, ἀκούσατε λόγον Κυρίου. Τάδε λέγει Κύριος τοῖς ὀστέοις τούτοις Ἴδου ἐγὼ φέρω ἐφ' ὑμᾶς πνεῦμα ζωῆς καὶ δώσω ἐφ' ὑμᾶς νεῦρα καὶ ἀνάξω ἐφ' ὑμᾶς σάρκας καὶ ἐκτενώ ἐφ' ὑμᾶς δέρμα καὶ δώσω πνεῦμά μου εἰς ὑμᾶς καὶ ζήσεσθε καὶ γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος. Καὶ προεφήτευσά, καθὼς ἐνετεिलाτό μοι καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐμὲ προφητεῦσαι καὶ ἰδοὺ σεισμὸς καὶ προσήγαγε τὰ ὅστᾱ ἐκάτερον πρὸς τὴν ἁρμονίαν αὐτοῦ. Καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ ἐπ' αὐτὰ νεῦρα καὶ σάρκες ἐφύοντο καὶ ἀνέβαιναν ἐπ' αὐτὰ δέρμα ἐπάνω καὶ πνεῦμα οὐκ ἦν ἐν αὐτοῖς. Καὶ εἶπε πρὸς με· Προφήτευσον ἐπὶ τὸ πνεῦμα, προφήτευσον, υἱὲ ἀνθρώπου, καὶ εἶπὸν τῷ πνεύματι· Τάδε λέγει Κύριος Ἐκ τῶν τεσσάρων πνευμάτων ἐλθὲ καὶ ἐμφύσησον εἰς τοὺς νεκροὺς τούτους καὶ ζησάτωσαν. Καὶ προεφήτευσά, καθότι ἐνετεिलाτό μοι καὶ εἰσηλθεν εἰς αὐτοὺς τὸ πνεῦμα καὶ ἔζησαν καὶ ἔστησαν ἐπὶ τῶν ποδῶν αὐτῶν, συναγωγὴ πολλὴ σφόδρα. Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς με λέγων· Υἱὲ ἀνθρώπου, τὰ ὅστᾱ ταῦτα πᾶς οἶκος Ἰσραὴλ ἐστὶ καὶ αὐτοὶ λέγουσι· Ξηρὰ γέγονε τὰ ὅστᾱ ἡμῶν, ἀπόλωλεν ἡ ἐλπίς ἡμῶν, διαπεφωνήκαμεν. Διὰ τοῦτο προφήτευσον καὶ εἶπὸν πρὸς αὐτούς· Τάδε λέγει Κύριος Ἴδου ἐγὼ ἀνοίγω τὰ μνήματα ὑμῶν καὶ ἀνάξω ὑμᾶς ἐκ τῶν μνημάτων ὑμῶν καὶ εἰσάξω ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος ἐν τῷ ἀνοίξαι με τοὺς τάφους ὑμῶν τοῦ ἀναγαγεῖν με ἐκ τῶν τάφων τὸν λαόν μου. Καὶ δώσω πνεῦμά μου εἰς ὑμᾶς καὶ ζήσεσθε καὶ θήσομαι ὑμᾶς ἐπὶ τὴν γῆν ὑμῶν καὶ γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ Κύριος λελάληκα καὶ ποιήσω λέγει Κύριος.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. μγ' 9 - μδ' 1)

Τάδε λέγει Κύριος Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; Ἡ τὰ ἐξ ἀρχῆς τίς ἀκουστὰ ποιήσει ὑμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν καὶ δικαιωθήτωσαν καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεὸς καὶ ὁ παῖς, ὃν ἐξελεξάμην ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητε καὶ συνῆτε ὅτι ἐγὼ εἰμι. Ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεὸς καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεὸς καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σῶζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα, ὠνείδισα καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμι καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος. Ποιήσω καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ.

**Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.
(Κεφ. γ' 1 - 9)**

Δικαίων ψυχὰ ἐν χειρὶ Θεοῦ καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος.
Ἐδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθάναι καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ
ἔξοδος αὐτῶν καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δέ εἰσιν ἐν
εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν
ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες μεγάλα
εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτοὺς καὶ εὗρεν αὐτοὺς
ἀξιούς ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς καὶ ὡς
ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς
αὐτῶν ἀναλάμπουσι καὶ ὡς σπινθήρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται.
Κρινοῦσιν ἔθνη καὶ κρατήσουσι λαῶν καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος
εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιοῦτες ἐπ' αὐτὸν συνήσουσιν ἀλήθειαν καὶ
οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς
ὀσίοις αὐτοῦ καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

**ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΙΘΝ
Ἰδιόμελα**

Ἦχος α'.

Εὐφραίνου ἐν Κυρίῳ, ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία
τοὺς ἐν Ἐφέσῳ Ἑπτὰ Παῖδας μακαρίζουσα
ὡς ἀναστάσεως προεικονίσεις
καὶ ἀνδρείας στηλογραφήματα·
θαυμαστῶς γὰρ οὗτοι θεόθεν ἐδοξάσθησαν
ἐξ ὕπνου μακροχρονίου ἀναστάντες

καὶ πλάνην αἰρετικῶν
τῇ αὐτῶν παραδόξῳ ἐγέρσει καταπατήσαντες
ζωῆς οὖν τυχόντες τῆς ἀλήκειου
καὶ τῆς υἰοθεσίας τὸ δηνάριον λαβόντες
τῷ Πατρὶ καὶ Θεῷ ἀεὶ πρεσβεύουσιν
ὑπὲρ σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος β'.

Δέκιος ὁ παράφρων ἐκέλευσεν

ἐμφραγῆναι τὸ στόμιον τοῦ σπηλαίου,
 ἐν ᾧ τῷ Παμβασιλεῖ τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἀπεθέσατε,
 Παῖδες Ἐφέσου ἑπτάρηθμοι
 τὰς ἀργυρὰς αὐτὰς σφραγίδας ἰδὼν ὁ τῆς πόλεως ἐπίσκοπος
 μετὰ τὴν μακροχρόνιον ὑμῶν παράδοξον ἐξανάστασιν
 καὶ ὑμᾶς ἔνδον τοῦ σπηλαίου καθημένους
 Θεὸν ἐδόξασεν
 Αὐτὸν οὖν καὶ ἡμᾶς ἀπαύστως δοξάζειν
 τοὺς τὴν νεκρῶν προσδοκῶντας ἀνάστασιν
 ἀξιῶσατε, ἅγιοι,
 τῆς ὀρθοδόξου ἡμῶν πίστεως σεπτὰ θησαυρίσματα.

Ἦχος γ'.

Ἀφθαρσίας ἐνδυσάμενοι στολὴν χρυσοῦφαντον,
 Ἰάμβλιχε, Διονύσιε, Ἰωάννη, Κωνσταντίνε
 καὶ σὺν Ἐξακουστωδιανῷ καὶ Μαξιμιλιανῷ, Μαρτινιανὲ θεῖε,
 πίστιν τὴν νεκρῶν ἐκδιώκετε
 καὶ ζῶσαν καὶ ἐλευθέραν Ἐκκλησίαν
 προδιαγράφετε τὴν προσδοκῶσαν τῶν νεκρῶν ἐξανάστασιν
 Παῖδες Ἐφέσου ἑπτάρηθμοι,
 οἱ ὄφρ' ἔν τ' τοῦ Δεκίου συντρίψαντες
 καὶ ζωῆς ἐπιτυχόντες τῆς κρείττονος καὶ αἰδίου
 μὴ παύσησθε δυσωποῦντες
 τὸν ἀναστάντα ἐκ τάφου τριήμερον Κύριον
 ἐγεῖραι ἡμᾶς τοὺς πεπτωκότας εἰς χάος ἀπογνώσεως
 καὶ ἀξιῶσαι τῆς δεξιᾶς τυχεῖν μερίδος τῶν σφζομένων.

Ἦχος δ'.

Οἱ τοῦ κόσμου ὑπερφρονήσαντες ἐν νεαρᾷ ἡλικίᾳ
 καὶ τὰ φθαρτὰ καὶ μάταια παριδόντες, Ἐφέσου Παῖδες,
 ἀποθανόντες ἐκτὸς φθορᾶς ἔμειναν, οἱ ἀοίδιμοι
 ὅθεν μετὰ πλείονας χρόνους ἐξαναστάντες
 ἄπασαν ἐνέθαψαν αἰρετικῶν γνώμην
 διαλαλούντων μὴ εἶναι ἀνάστασιν
 αὐτοὺς καὶ ἡμεῖς ἐν αἰνέσει σήμερον, πιστῶν χορεῖαι, μακαρίσωμεν
 Χριστὸν δοξολογοῦντες τὸν αὐτοὺς ἀντιδοξάσαντα

καὶ πρεσβευτὰς ἡμῶν θερμοτάτους ἀναδειξάντα.

Δόξα. ὁ αὐτός.

Τοὺς νεκρωθέντας τῷ σώματι τῷ βροτείῳ
καὶ πρὸ τῆς κοινῆς ἀναστάσεως
παραδόξως ἐξαναστάντας,
ἐπὶ Παῖδας τῆς Ἐφέσου, οἱ πιστοί, εὐσχημόνως μακαρίσωμεν
οὗτοι γὰρ ἱερεῖα πανάμωμα ὀφθέντες τῆς πίστεως
αἰρετικούς ἄφρονας ἔδειξαν τῇ αὐτῶν ἐγέρσει
καὶ δόξης ἔτυχον ἀφθίτου ἐν οὐρανίοις σκηνώμασιν
ὄθεν τὴν αὐτῶν μνήμην σήμερον ἑορτάζοντες
καὶ τὰς θεοπειθεῖς αὐτῶν πρὸς Κύριον ἐκζητοῦντες πρεσβείας
Χριστὸν τὸν ἐκ τάφου τριήμερον ἀναστάντα δοξάσωμεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου.....

Εἰς τὸν Στίχον. Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. α΄ Χαίροις, ἀσκητικῶν.

Χαίροις, Ἐξακουστωδιανέ,
Μαξιμιλιανέ, Ἰάμβλιχε πάνσεπτε,
πανένδοξε Κωνσταντίνε,
σοφὲ Μαρτινιανέ,
Ἰωάννη σῶφρον,
Διονύσιε,
λυχνία ἐπτάφωτε

ἀθλοφόρων τῆς πίστεως,
ἢ ταῖς ἀκτίσιν
εὐψυχίας φωτίσασα
τὴν ὑφήλιον
καὶ σκεδάσασα ζόφωσιν
τῶν λατρευόντων εἰδωλα·
διὸ νῦν, γηθόμεναι
τῶν χριστωνύμων χορεῖται,
ὑμῶν τὴν μνήμην, μακάριοι,
ὀπλῖται Κυρίου,

καταστέφομεν εὐήχοις
ῥοδαῖς καὶ ἄσμασι.

Στίχος. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ.

Χαίροις, Ἐφέσου Παίδων ἐπτάς,
οἱ τῷ Θεῷ καὶ Λυτρωτῇ πειθαρχήσασα
καὶ φρύαγμα τοῦ Δεκίου
τοῦ φαύλου καὶ μιαρῶ
σῆ λαμπρᾶ ἐνστάσει
καὶ στερόρότητι
τῆς γνώμης συντρίψασα
ἔθεν τὰ ἀξιώματα
καὶ πᾶσαν δόξαν
κοσμικὴν ἀπώσαμενοι,
γενναιότατοι,
βασιλείας ἐτύχετε
τῶν οὐρανῶν πρεσβεύοντες
Χριστῷ τῷ Παντάνακτι,
τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου,
τοὺς πεπτωκότας εἰς ἄβυσσον
δεινῆς ἀπωλείας
ἀναστήσαι καὶ ποιῆσαι
υἱοὺς τῆς χάριτος

Στίχος. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ Αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Βλέπων τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ
ταραττομένην ἐκ τῆς πλάνης αἰρέσεως
ἀνάστασιν τῆς μὴ εἶναι
φασκούσης, οἴμοι, νεκρῶν
ἄναξ ὁ θεόφρον
Θεοδόσιος
ἐθρήνει καὶ Κύριον
ἐκτενῶς καθικέτευε
ἀποκαλῦψαι
τούτῳ πᾶσαν ἀλήθειαν,

θεοδόξαστοι,
νεανίσκοι ἑπτάρημοι·
ὄθεν σαφῶς ἀνέστησεν
ἐξ ὕπνου ὁ Ὑψιστος
μετὰ παρῆλυσιν πλείστων
ἐτῶν πρὸς πίστῳσιν ἄσειστον
ἐγέρσεως πάντων
τῶν βροτῶν ὑμᾶς, Ἐφέσου
ὦ παιδομάρτυρες.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ΄.

Ταῖς ἀνγαῖς τῆς ὑπερουσίου Τριάδος πυρρσευθέντες
σκοτομήνην φθαρτότητος καὶ θανάτου αἰωνίου ἐλίπετε,
Παῖδες Ἐφέσου ἑπτάρημοι·
ὄθεν τὴν σεπτὴν ὑμῶν μνήμην σήμερον γεραίροντες
τὰς ὑμῶν πρὸς Κύριον πρεσβείας ἐκδεχόμεθα
πρὸς βίον κρείττονα καὶ χαρὰν τὴν αἰώνιον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Δέσποινα, πρόσδεξαι....

**Νῦν ἀπολύεις...Τὸ Τρισάγιον καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.
Ἦχος πλ' α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.**

Ἀναστάντες ἐκ τάφου πρὸ τῆς ἐγέρσεως,
ἑπτὰ Ἐφέσιοι Παῖδες,
θεοειδεῖς, τῆς κοινῆς

τὴν ἀνάστασιν βροτῶν ἐβεβαιώσατε·
θεῖα ἐξ ὕπνου γὰρ ὁοπῆ,
ἀθληταί, πολυετοῦς
ἠγέρθητε ἐν σπηλαίῳ
νεκρῶν τὴν μέλλουσαν πᾶσι
κοινὴν δηλοῦντες ἐξανάστασιν.

Θεοτοκίον. Χαῖρε, πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος.

Ἀπόλυσις.

 ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΩ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον τὸ Ἀπολυτίκιον, ὡς ἐν τῷ Μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, μετὰ δὲ τὴν α΄ Στιχολογίαν Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον Σου, Σωτήρ.

Ἐφέσιοι ἑπτὰ
 ἀθληταὶ νεανίαι,
 δι' ὧν ὑπερφυῶς
 τῆς αἰρέσεως δόγμα
 διώκεται, ἅγιοι,
 καὶ ἐκλάμπει ἀλήθεια
 ἀναστάσεως
 τῆς τῶν ψυχῶν καὶ σωμάτων,
 ἀναστήσατε
 ἡμᾶς βαράθρου κακίας
 ὑμῶν παρακλήσεσι.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῶν πάντων Ποιητὴν
 καὶ Δεσπότην τεκοῦσα
 ἀφράστως τῆς φθορᾶς

ἠλευθέρωσας γένος
 βροτῶν καὶ ἀνέβλυσας
 ῥεῖθρα αἰωνιότητος
 τοῖς δοξάζουσιν
 αἰεὶ σε ὡς Θεοτόκον,
 Μητροπάρθενε,
 εὐλογημένη Μαρία,
 χαρᾶς ἡμῶν πρόξενε.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ζωὴ καὶ ἀνάστασις
 τοῖς Ἐφεσίων παισὶ

τοῖς ὁμολογήσασι
Χριστοῦ τὴν κλήσιν τρανώς
ἐδόθη ὡς δῶρημα
ὄθεν αὐτοὶ θανέντες
ἐξανέστησαν ξένως
ἄδοντες τῷ Κυρίῳ
χαριστήριον αἶνον,
ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου αἰὲν
τῷ κυριεύοντι.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χριστὸν σωματώσασα
Θεοῦ τὸν Λόγον, ἀγνή,
ἐθέωσας σύστημα
μεγαλυνόντων βροτῶν
αἰὲν σὰ θαυμάσια
ὄθεν καὶ τῆς Ἐφέσου
οἱ ἐπτάρημοι Παῖδες
ἤθλησαν ἀνενδότως
τοῦ Υἱοῦ σου ἀγάπη
τοῦ νέμοντος ἀξίως πιστοῖς
ἄφθαρτον στέφανον.

**Μετὰ τὸν Πολυέλεον Κάθισμα.
Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.**

Χορὸν ἐπτάρημον, σέλας ἐπτάφωτον,
πηγὴν ἐπτάκρουνον, τὴν ἀναβλύζουσαν
τῆς ἀναστάσεως νεκρῶν γλυκύτατον ὄντως ὕδωρ
καὶ τερπνὸν ἐπτάκλωνον δένδρον ἄνθη μυρίπνοα
φέρων θείας χάριτος ἐγκωμίους νῦν στέψωμεν
βοῶντες τῆς Ἐφέσου τῶν Παίδων, χαῖρε, ἐπτάς ἡγιασμένη.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν σκοπισθεϊσάν μου ψυχὴν καταύγασον
φωτὶ τῆς χάριτος τοῦ θείου Τόκου σου,

ἀγνή Παρθένε, Μαριάμ, ἐλπίς τῶν ἀπηλπισμένων,
καὶ ἀχλὺν ἀπέλασον τῶν ἀπειρῶν πταισμάτων μου,
ὅπως εὖρω ἔλεος ἐν τῇ ὥρᾳ τῆς Κρίσεως
καὶ πόθῳ ἀσιγήτως βοῶ σοι Χαῖρε, ἡ Κεχαριτωμένη.

Τὸ α΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον.

Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ.

Στίχος. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ Αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην (Κεφ. ιε΄ 17 -ιστ΄ 2).

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν..

Ὅρα τὸ εἰς τὴν Λειτουργίαν τοῦ ἁγίου Γεωργίου.

Ὁ Ν΄ Ψαλμός.

Δόξα. Ταῖς τῶν ἀθλοφόρων πρεσβείαις, Ἐλεῆμον,...

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον,...

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β΄.

Στίχος. Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου καὶ
κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν Σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Τοὺς ἀγαπήσαντας ὑπὲρ τῆς νεότητος ἀκμὴν Κύριον,

ἑπτὰ Ἐφέσου Παῖδας, τοὺς ἀθλήσεως δρόμον ἀνύσαντας

ἐγκωμίων ἀνθεσι καταστέψωμεν

οὗτοι γὰρ ὁμοῦ ἐν σπηλαίῳ κλεισθέντες

προσηύξαντο τοῦ δεσμοῦ λυθῆναι τοῦ σώματος

καὶ μὴ παραδοθῆναι Δεκίῳ τῷ εἰδωλόφρονι

ὑπνώσαντες οὖν μακροχρονίως

χάριτι θεία ἐξανέστησαν,

ἵνα πάντας διδάξωσι τὴν τῶν νεκρῶν ἀνάστασιν,

ἣν καὶ ἡμεῖς προσδοκῶμεν γηθόμενοι.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου....

Εἶτα ὁ Κανὼν τῶν Ἁγίων, οὗ ἡ ἀκροστιχίς

" Ὑπάρχει ὄντως νεκρῶν ἐξανάστασις. Χ. Μ. Μ. "

Ὡδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ἵπάρχει ἀνάστασις
μερόπων ἐβεβαιώσατε,
Ἐφέσου ἐπτάρημοι
Παῖδες, ἡμᾶς θαυμαστῶς,
πολυχρόνιον
οἱ ἐν σπηλαίῳ ὕπνον
ὁμοῦ διανύσαντες,
μάρτυρες ἄλκιμοι.

Παράδοξον θέαμα
ὑμῶν κοινῆς ἀναστάσεως
κατεῖδον Ἐφέσιοι,
Παῖδες ἐπτά, ἱεροί,
καὶ θαυμάζοντες
σὺν Βασιλεῖ ἐκθύμως,
Ἵπάρχει ἀνάστασις
πάντων, ἐκραύγαζον.

Ἀγγέλων συνέστιοι,
Ἐφέσου Παῖδες ἐπτάρημοι,

νεκρὰν ἐκδιώκετε
πίστιν καὶ φθοροποιὸν
καὶ πρεσβεύετε
ὑπὲρ τῶν προσδοκόντων
κοινὴν ἐξανάστασιν
τῷ Παντοκράτορι.

Θεοτοκίον

Ῥοπῇ θεία ἡγειρεν
ἐκ τοῦ θανάτου ὁ Τόκος σου,
Θεάνθρωπος Κύριος,
Παῖδας Ἐφέσου ἐπτά,
ὁ ἐκ μνήματος
ἀναστηθεῖς, Παρθένε,
δωρήσασθαι ἅπασιν
βίωσιν ἄληκτον.

Ὡδὴ γ'. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Νεκρῶν τὴν ἀνάστασιν ἐκ τάφου
ἐξ ὕπνου ἢ ἔγερσις ὑμῶν
προεικονίζει ἄριστα,
Ἐφέσου Παῖδες τίμιοι,
τὸ δόγμα οἱ συντρίψαντες
τῶν ἀρνητῶν ἀναστάσεως.

Τυράννου τὴν δύναμιν Δεκίου
καθειλετε, μάρτυρες ἑπτὰ,
οἱ τοῦ Χριστοῦ πυρσεύοντες
τὴν Ἐκκλησίαν ἅπασαν
φωστήρες ὡς ἑπτάφωτοι
φαιδραῖς ἀύγαῖς γενναιότητος.

Ὡς θεῖους Ἐφέσου νεανίας
καὶ μάρτυρας πίστεως στερόρους
ὑμᾶς, ἑπτὰ μακάριοι,

τιμῶμεν ἀναστάσεως
τὸ ἀληθές πιστούμενοι
μετὰ τὴν κοίμησιν ζήσαντες.

Θεοτοκίον

Σωτῆρα Θεὸν ἀποτεκοῦσα
ἀφράστως, Παρθένε ἀγαθή,
ἀπεγνωσμένων γέγονας
ταχεῖα ἐπανόρθωσις,
καμνόντων καταφύγιον
καὶ θλιβομένων ἀνάψυξις.

Κάθισμα. Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Τὸν ἑπτάρηθμον χορὸν τῶν Παίδων
τὸν ὑπνώσαντα μακροχρονίως
καὶ ἐξ ὕπνου ἀναστάντα τῇ χάριτι

τοῦ θεοῦ Πνεύματος ὕμνοις τιμήσωμεν
ὡς τῆς νεκρῶν ἀναστάσεως ἔσοπτρον
ἀνακράζοντες ἡμᾶς ἐκ βυθοῦ ἐγείρατε
δεινῶν παραπτωμάτων, ἀξιάγαστοι.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ἐν σώματι Θεὸν τεκοῦσα
τὸν ἐν σώματι ἀναλλοιώτως,
Θεοτόκε, ὑπεράμωμε Δέσποινα,
ἀλλοιουμένην ψυχὴν μου τοῖς πάθεσι
καὶ τοῦ ἐχθροῦ ἐπηρεΐα συνέτισον,
ἵνα πάντοτε ὁ δειλαιὸς μεγαλύνω σε
καὶ Τόκον σου δοξάζω τὸν πανάγιον.

Ῥδὴ δ'. Ὁ καθηήμενος ἐν δόξῃ.

Νῦν Μαξιμιλιανόν τε
Ἰωάννην, Ἰάμβλιχον,

Κωνσταντῖνον θεῖον,
Μαρτινιανόν, Διονύσιον
καὶ τὸν Ἐξακουστωδιανὸν τὸν πάνσεπτον
καταστέψωμεν
φδαῖς καὶ ἄσμασι πρέπουσι.

Τὴν ἀνάστασιν μερόπων
προτυποῦντες τὴν πάγκοινων,
Ἐφείων Παῖδες
ἀθλοφόροι, ὕπνον ἠγύσατε
ὑπερφυῶς ἐν σπηλαίῳ μακροχρόνιον
καὶ ἠγέρθητε
ὡς ὁ Χριστὸς ἐκ τοῦ μνήματος.

Ὡς τετιμημένους Παῖδας
τῆς Ἐφέσου γεραιόμεν
στέφη μαρτυρίου
τοὺς λαβόντας, θεῖοι ἐπτάριθμοι,
ἡμᾶς βροτῶν αἱ χορεΐαι ἀνακράζοντες
στῦλοι ἄσειστοι

ὀρθῶν δογμάτων ὑπάρχετε.

Θεοτοκίον

Σε κεκτήμεθα, Παρθένε,
ἀρόραγες περιτείχισμα
χριστωνύμων δήμοι
καὶ καταφυγὴν καὶ κραταίωμα
καὶ θαυμασίων σου πλῆθος μεγαλύνοντες
τὸν Παντάνακτα
Υἱὸν σου πόθῳ δοξάζομεν.

Ἦδὴ ε΄. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Νικήσαντες ἅγιοι,
ἐπὶ Ἐφέσου μάρτυρες,
πλάνην τῶν εἰδώλων καὶ τὸ δόγμα

μὴ πιστευόντων
τὴν ἐκ τοῦ τάφου νεκρῶν
ἀνάστασιν τὴν μελλοντικὴν,
πρότυπα γεγονάτε
τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως.

Ἐναπονυστάξαντες
μικρὸν πρὸ τῆς συνάξεως
ἐπισκόπων ἅμα καὶ ἀρχόντων
τῶν θαυμαζόντων
ὑμῶν ὀφθαλμοφανῆ
ἀνάστασιν ὄντως ἐκ νεκρῶν
πρὸς Χριστόν, ἐπτάρημοι
Παῖδες, ἐξεδημήσατε.

Κυρίου ὡς θύματα
καὶ ἱερεῖα πάνσεπτα,
Παῖδες ἀθλοφόρητοι Ἐφέσου,
ὑμᾶς τιμῶμεν
τοὺς νεκρωθέντας σαφῶς

τῷ σώματι καὶ πρὸ τῆς κοινῆς
τῶν βροτῶν ἐγέρσεως
ἀναστάντας, ἐπτάρημοι.

Θεοτοκίον

Ῥεόντων, Μητρόθεε,
φθοράν με καταξίωσον
παντελῶς, Παρθένε, ἀποκροῦσαι
καὶ τῶν μενόντων
ποθῆσαι ἅπαν τερπνόν,
τὸν σοὶ καταφεύγοντα ἀεὶ
ὀλοψύχως, Δέσποινα,
Θεοτόκε πανάμωμε.

Ῥδὴ στ΄. Τὴν θείαν ταύτην.

Ὡς ἀθληταὶ καρτερόψυχοι
ἀλήκτου χαρμονῆς ἠξιώθητε
καὶ στέφος ἄφθαρτον
ἀθανασίας ἐδράξασθε,
πανάλκμοι Ἐφέσου Παῖδες, ἀήττητοι.

Νενικηκότες, ἐπτάρημοι
Ἐφέσου Παῖδες, τοὺς εἰδωλόφρονας
διεκρηύξατε
ὑμῶν τῇ ὄντως, μακάριοι,
ὑπερφυᾶ ἐγέρσει νεκρῶν ἀνάστασιν.

Ἐπὶ τῆς πίστεως μάρτυρες
Ἐφέσου, ἐν σπηλαίῳ ἐδέξασθε
ταφὴν ὑπνώσαντες
καὶ θεία χάριτι ἅπαντες
ἠγέρθητε δηλοῦντες νεκρῶν ἀνάστασιν.

Θεοτοκίον

Ξενίας πάντας ἰκάνωσον
τυχεῖν τῆς ἐν τῷ πόλῳ τοὺς δούλους σου,

Θεογεννήτρια,
τοὺς προσδοκῶντας ἀνάστασιν
νεκρῶν καὶ τοῦ αἰῶνος ζωῆν τοῦ μέλλοντος.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ΄. Τῇ Ὑπερμάχῳ.

Ἁγίους Παῖδας ἑπταρίθμους εὐφημήσωμεν
τοὺς ἐν Ἐφέσῳ τὴν ὄφρυν Δεκίου θλάσαντας
καὶ ἐν ἄντρῳ πολυχρόνιον ὕπνον ξένως
διανύσαντας ὡς πᾶσιν ἕξανάστασιν
προτυποῦντας τὴν κοινὴν ἀνθρώπων ἕσμασι
θείοις κράζοντες Παιδομάρτυρες, Χαίρετε.

Ὁ Οἶκος

Ἄγγελοι φωτοφόροι
ἀνεδείχθητε, Παῖδες
ἑπτάρημοι Ἐφέσου, ἀνδρείας
ἀναστάσεως γὰρ τῶν νεκρῶν
ἐκμαγεῖα, θεῖοι ἀθληταί, πέλετε
διὸ νῦν ὑμῖν κράζομεν
ἀνάστασιν οἱ προσδοκῶντες

Χαίρετε, Παῖδες πνευματοφόροι
χαίρετε, λύχνοι οἱ φωτοφόροι.

Χαῖρε, μυροθήκη εὐώδες, Ἰάμβλιχε
χαῖρε, ῥώμης στήλη, λαμπρὸ Διονύσιε.

Χαῖρε, σκεῦος θείας χάριτος, Ἐξακουστώδιανέ
χαῖρε, ὄργανον ἐλλάμψεως θείας, Μαρτινιανέ.

Χαῖρε, ὦ Ἰωάννη, ἀθλοφόρων σεμνότης
χαῖρε, ὦ Κωνσταντῖνε, νέων πάντων λαμπρότης.

Χαῖρε, Μαξιμιλιανέ πάνσοφε
χαῖρε, ἀνδρείας λύχνε ἑπτάφωτε

Χαίρετε, κρίνα ζωῆς ἀθανάτου
χαίρετε, μύρα χαρᾶς ἀκηράτου

Παιδομάρτυρες, χαίρετε.

Καὶ ἀναγιγνώσκεται τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας, ἧτοι τῆς Δ΄
Αὐγούστου ἢ τῆς ΚΒ΄ Ὀκτωβρίου. Ἐν αὐτῷ λέγομεν·
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμην τελοῦμεν τῶν Ἁγίων Ὁμολογητῶν Ἑπτὰ
Παίδων, τῶν ἐν Ἐφέσῳ, ὧν τὰ ὀνόματα Ἰάμβλιχος, Διονύσιος,
Ἐξακουστωδιανός, Μαρτινιανός, Ἰωάννης, Μαξιμιλιανός καὶ
Κωνσταντῖνος.

Στίχοι

Πλειὰς ἐπτάφωτος Ἐφεσίων Παίδων,
νεκρῶν δεικνύετε ἀνάστασιν πᾶσι.

Συναξάριον

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι Παῖδες ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις Δεκίου τοῦ Βασιλέως.
Διαβληθέντες εἰς αὐτὸν ὡς χριστιανοί, ὠδηγήθησαν ἐνώπιον αὐτοῦ
πρὸς ἀπολογία. Αἰτησάμενοι καιρὸν παρ' αὐτοῦ πρὸς τοῦτο
διεμοίρασαν τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν τοῖς πένησι καὶ καταφυγόντες εἰς
σπήλαιον ἐνεκλείσθησαν ἐν αὐτῷ. Ὁ Βασιλεὺς ἀνακαλύψας τὴν
εἴσοδον τοῦ σπηλαίου ἐν τῇ ἀναζητήσει αὐτῶν ἐκέλευσεν αὐτὴν
ἐμφραγῆναι. Μετὰ παρέλευσιν ἐτῶν τριακοσίων ἑβδομήκοντα καὶ
δύο, ἐν ἐποχῇ ἀκριβῶς καθ' ἣν ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ οἱ
αἰρετικοὶ διέβαλλον τὸ δόγμα τῆς ἀναστάσεως, ἐξελθόντες οὗτοι
τοῦ σπηλαίου, ὡς ἐξ ὕπνου ἐγερθέντες, διεπίστωσαν τὴν μέλλουσαν
τῶν νεκρῶν ἀνάστασιν. Χάριν εἰλήφασιν δαψιλῆ θεόθεν θεραπεύειν
τοὺς ἐξ ἀϋπνίας τρυχομένους κατωδύνως.
Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον
ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ἀναστάσεως
εἰκόνες ἀνεδείχθητε,
Παῖδες Ἐφέσιοι,

στῦλοι ἀνδρείας ἑπτὰ,
ὡς λίθους οἱ θλάσαντες
αὐτῶν τοῖς ῥήμασι
τοῦ παράφρονος
Δεκίου ἅπαν πρόσταγμα
τὸ μισόθεον, γενναῖοι.

Νόμῳ, ἅγιοι,
ἑπτὰ Ἐφέσου μάρτυρες,
περιφρουρούμενοι
τῷ θεῷ, Παῖδες σεπτοί,
ταφήν κατεδέξασθε
ἐν ἄντρῳ, ἄφθαρτοι
ἐν ᾧ ὠφθητε
νεκροί, θεομακάριστοι,
στεφανῖται ἀθλοφόροι.

Ἀπαστρέπτοντες
ὡς ἀπλανεῖς ἀείφωτοι
ἀστέρες, ἅγιοι,
τοὺς νηχομένους βυθῷ
τῆς πλάνης ἰθύνατε
πρὸς ὄρμον ἄκλυστον
τῆς ἀτέρμονος
ζωῆς, ἑπτὰ τρισόλβιοι
νεανίσκοι τῆς Ἐφέσου.

Θεοτοκίον

Σωματώσασα
Θεοῦ τὸν Λόγον, Δέσποινα,
τὴν λύπην ἔπαυσας
θανάτου τῶν χοϊκῶν
καὶ ἤνθησας εὖοσμον
ἄνθος, τὸν Κύριον,
τὴν αἰώνιον
χαρὰν καὶ ἀγαλλίασιν
εἰς Αὐτὸν τῶν πιστευόντων.

Ῥδὴ η´. Παῖδας εὐαγεῖς.

Τάραχον αἰρέσεως ὁ Ἄναξ

μη φέρων τῆς ἀρνούμενης τὴν ἀνάστασιν
ὁ σεμνὸς ὠδύρετο
καὶ θρηνῶν ἰκέτευε
τὸν Κτίστην δοῦναι τάχιστα
Αὐτῷ ἀπάντησιν
διόπερ πρὸς ἐνίσχυσιν τούτου
ὁ Θεὸς Ἐφέσου
ἀνέστησε τοὺς Παῖδας

Ἄρτους ἀπερχόμενος ὄνῃσαι
Ἰάμβλιχος μετὰ τὴν ἐξ ὕπνου ἔγερσιν
καὶ ἐν πύλῃ πόλεως
τὸν Σταυρὸν θεώμενος,
ἐνηλλαγμένα κτίρια

καὶ δρόμους ἔσπευσεν
εἰς σπήλαιον ταχὺ ἐπιστρέψαι
καὶ αὐτοῦ συντρόφοις
τὸ θαῦμα ἀπαγγεῖλαι.

Συνεσχέθη τρόμῳ ὁ τρισμάκαρ
Ἰάμβλιχος ὅτε εἶδεν ἐξελέγγοντας
πωλητὰς ἀργύριον,
ὃ αὐτοῖς παρέδωκε,
καὶ αὐθωρὶ καυγάζοντας
οὗτος θησαύρισμα
ἀνεῦρε, δεῦτε, δῆσωμεν τοῦτον,
ἵνα ἡμῖν δείξῃ
τοῦ θησαυροῦ τὸν τόπον.

Θεοτοκίον

Ἦλεων ἡμῖν τὸν Ζωοδότην
ἀπέργασαι καὶ Υἱόν σου τὸν πανάγιον
τοῖς σὲ μακαρίζουσι,
Θεοτόκε Δέσποινα,
ὡς ἑυσαμένην ἅπαντας
βροτοὺς τῷ Τόκῳ σου
ἐχθροῦ τῆς τυραννίδος ποθοῦντος

ἀποθρήψαι πάντας
εἰς λάκκον ἀπωλείας.

Ὡδὴ θ'. Ἄπας γηγενῆς.

Σπήλαιον ταχὺ
δεικνύων Ἰάμβλιχος
εἰς λόγων πίστωσιν
τῶν αὐτοῦ τῷ ἄρχοντι
καὶ ἐπισκόπῳ
Μαρίνῳ ἐπιθεν
αὐτοὺς δοξάζειν Κύριον
τὸν καταδείξαντα

τὴν ἐκ τάφου
μετὰ μακροχρόνιον
ὑπνον ξένην τῶν Παίδων ἀνάστασιν.

Χάριτι Θεοῦ
ἐναπονυστάξαντες
μικρὸν οἱ ἅγιοι
Παῖδες πρὸ τοῦ ἄρχοντος
καὶ ἐπισκόπου πρὸς τὸν Παντάνακτα
ταχέως ἐξεδήμησαν
τὸν κυριεύοντα
τοῦ θανάτου
καὶ ζωῆς Θεάνθρωπον,
Ἰησοῦν, ὃν ἀπαύστως δοξάζομεν.

Μνήμην τὴν σεπτὴν
τιμῆσαι ἐπίσκοπος
ποθῶν, ἐπτάρημοι,
τὰ ὑμῶν σκηνώματα
ἐν τόπῳ θείῳ σεμνῶς κατέθεσεν
ὑμεῖς ὡς ὑπεδείξατε
αὐτῷ, μακάριοι,

δι' ἀμέσου
ὀπτασίας, ὄλβιοι,
καὶ Θεῷ χαίρων ἔπλεξεν αἴνεσιν.

Θεοτοκίον

Μήτηρ τοῦ Θεοῦ,
καμίνου τὸ πύρωμα
μεταποιήσαντος
δροσον εἰς οὐράνιον
καὶ τῶν Ἑβραίων
παῖδας δροσίσαντος
ἑπτὰ, τῶν ἁμαρτάδων μου

τὸ πῦρ κατάσβεςον
ταῖς ὀφείλαις
σῶν θερμῶν ἐντεύξεων
πρὸς Θεὸν καὶ πανάγιον Τόκον σου.

Ἑξαποστειλάριον. Γυναῖκες.

Ἰάμβλιχον τιμήσωμεν,
φωσφόρον Διονύσιον,
θεοειδῆ Κωνσταντῖνον,
πανευθενῆ Ἰωάννην,
σὺν Ἑξακουστωδιανῷ,
σοφῷ Μαξιμιλιανῷ
καὶ Μαρτινιανῷ στεφάνῳ,
ἑπτὰ ἀρίστους Ἐφέσου
καὶ γενναιόφρονας Παῖδας.

Θεοτοκίον

Εὐλόγησον τοὺς δούλους σου,
εὐλογημένη Δέσποινα,
ἡ ἀναβλύσασα κόσμῳ
τὸν ποταμὸν εὐλογίας,

Χριστόν, τὸν Ζωοπάροχον
Θεάνθρωπον καὶ Κύριον
περάτων τῶν τῆς κτίσεως
πανευλαβῶς ἐκβοῶμεν,
τῶν χοϊκῶν αἰ χορεῖται.

Εἰς τοὺς Αἴνους ἰστώμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς
Προσόμοια.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι μάρτυρες.

Ἐφέσου ἐπτάρηθμον χορὸν
Παίδων εὐφημήσωμεν,
τῆς παρθενίας τὰ λείρια
καὶ τῆς ἀθλήσεως

στύλους τοὺς ἀσείστους
εὐσημόνως κράζοντες
Δεκίου οἱ πατήσαντες ἔπαρσιν
καὶ τὴν ὑπέριμον
τοῦ Χριστοῦ ὁμολογήσαντες
κλήσιν, πᾶσιν
εἰρήνην βραβεύσατε.

Νεκρῶν τὴν ἀνάστασιν αἰεὶ
πᾶσι καταγγέλετε,
Παῖδες Ἐφέσου ἐπτάρηθμοι,
μαρτύρων πρότυπα,
οἱ ἐν τῷ σπηλαίῳ
ὑπνον μακροχρόνιον
ἀνύσαντες καὶ ξένως τῇ χάριτι
Θεοῦ, μακάριοι,
ἐγερθέντες ἵνα στόματα
κακοδόξων
ταχέως σφραγίσσητε.

Φανοὶ ἀναστάσεως λαμπροί,
Παῖδες, ἀνεδείχθητε,
οἱ τάχος δόγμα αἰρέσεως
ἀποδιώξαντες

καὶ τῆς ἀληθείας
φέγγος καταυγάσαντες,
ψυχῆς δηλούσης ὅτι καὶ σώματος
ἐστὶν ἀνάστασις
καθὰ γέγραπται, πανεύφημοι
ἀθλοφόροι,
καυχήματα πίστεως.

Σεπτὸν Ἐξακουστωδιανόν,
Ἰωάννην ἄλκιμον,
πανευλαβῆ Διονύσιον
ἀνευφημήσωμεν

καὶ σὺν Ἰαμβλίῳ,
Κωνσταντίνῳ ἔμφροني,
Μαξιμιλιανῷ οὐρανόφροني
καὶ τῷ παμμάκαρι
Μαρτινιανῷ κραυγάζοντες
χαῖρε, σμῆνος
μαρτύρων ἐπτάριθμον.

Δόξα. Ἦχος πλ. α΄.

Τῆς ἀναστάσεως τὸ φῶς τὸ ἄδυτον καὶ αἰώνιον ἀνατείλαντες
τὴν σκοτειάν τῶν φασκόντων μὴ εἶναι ἀνάστασιν ἐσκεδάσατε,
Παῖδες Ἐφέσου ἐπτάριθμοι
μὴ οὖν παύσησθε οὐρανόθεν Χριστῷ πρεσβεύοντες
τῷ τριημέρῳ ἐκ τάφου ἀναστάντι
κατατάξαι καὶ ἡμᾶς μετὰ τῶν σωζομένων
ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς Κρίσεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε,...

Δοξολογία Μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ Τῃ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοὶ καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῶν Ἁγίων ἡ γ' καὶ ἡ στ' φδῆ.

Ἀπόστολος πρὸς Ἐφεσίους (Κεφ. στ' 10 -17).

Ἀδελφοί, ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ καὶ ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος...
(Ζῆτει τῇ Κζ' Κυριακῇ).

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν (Κεφ. κα' 12 - 19).

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων...

Ὅρα τὸ εἰς τὸν Ὅρθρον τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Μεγαλυνάριον

Χαίροις, ὁ ἐπτάφωτος ἀθλητῶν
Ἐφεσίων Παίδων
λύχνος ὄντως ὁ παμφαῆς,
τὴν κοινὴν ὁ φαίνων
ἀνάστασιν μερόπων
τῷ ἄνακτι καὶ πᾶσι
τοῖς εὐσεβόφροσι.

Ἄτερον

Παῖδες τῆς Ἐφέσου ἐπὶ κλεινοί,
ξένως οἱ ἐξ ὕπνου
ἐξερθέντες ματὰ μακροῖς
χρόνους, τοὺς ἐν βίῳ
ἀπαύσως τρυχομένους
ἐξ ἀϋπνίας πάντα
ἀπολυτρώσασθε.

Δίστιχον

Ἐπὶ Παίδας εἰς μνήμην Ἀγαθαγγέλου,
ἀγαθοῦ λευίτου, ἦσε Χαραλάμπης.

ΤΕΛΟΣ

ΚΑΙ ΔΟΞΑ

ΤΩ ΜΟΝΩ ΑΛΗΘΙΝΩ ΘΕΩ ΗΜΩΝ